

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ข้อ ๔ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติการณ์อื่นที่ไม่น่าไว้วางใจและผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการได้รับเป็นนายแก้ต่างให้ และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

/๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการ...

(๔) ผู้ยื่นอุทธรณ์กรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้ยื่นอุทธรณ์กรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำผิดอาญาของผู้ยื่นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้รับร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และผู้มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้ยื่นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งไม่ควรเกินหนึ่งปีนับแต่วันให้ราชการ ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการอาจสั่งให้ผู้ยื่นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นเป็นผู้ที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๗ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้วถ้าจะสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่ให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๘ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่ตั้งพักราชการ

/เมื่อได้มีคำสั่ง...

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการแล้ว ก็มิใช่บังคับให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งต้องกำหนดกักตั้ง โดยพลัน ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดกั้นนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้นั้นรับราชการอยู่ และมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสัปดาห์นับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๕ เมื่อข้าราชการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๔ แล้วอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าการสอบสวน หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อได้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว อธิการบดีจะพิจารณาตามข้อ ๕ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๑ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตาม ข้อ ๑๐ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งศาสตราจารย์ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวน ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งอื่นระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้อธิการบดีสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ คัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

/(๓) ในกรณีที่...

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็สั่งให้ผู้นั้นกลับไปเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือ ตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการบังคับขมวดอกเห็ดทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้อธิการบดีสั่ง ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด โดยไม่ต้องสั่งให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวให้สั่งย้อนหลัง ไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้กลับไปเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี ก็ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด แล้วสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุอื่น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับไปเข้ารับราชการ และให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้ตั้งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับไปเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

/(๘) ในกรณีที่...

(๘) ในกรณีที่ว่ากล่าวผู้ถูกสั่งให้ระงับการยื่นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีความผิดที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้รับแจ้งจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการแล้วก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีความผิดที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

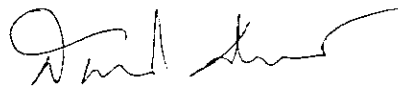
(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีความผิดที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยและเมื่อตีความและวินิจฉัยแล้วให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ รังรังวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

- หมายเหตุ
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งใน
การบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน
 ๒. ให้ระบุกรณีและเหตุสั่งให้พักราชการ โดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ที่...../.....(เลข พ.ศ.)

เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน

.....

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่ง)..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด.....

ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ..... ชั้น..... บาท

มีกรณีถูกกล่าวหาว่า.....(ระบุกรณีและเหตุสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....

และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นยังคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่หน้าที่ราชการจึงสั่งให้..... (ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพัก)..... ออกจากราชการไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบด้วยข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากการราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงสั่งให้.....ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพัก.....ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งใน
การบริหารงาน และตำแหน่งใบสายงาน
 ๒. ให้ระบุกรณีและเหตุสั่งให้พักราชการโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก